



Hvězdy září
i po smrti

▪ KLÁRA SIGLOVÁ ▪

● — pointa

Hvězdy září i po smrti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Klára Siglová
Hvězdy září i po smrti – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

Hvězdy září
i po smrti

• • •

SBORNÍK POEM

▪ KLÁRA SIGLOVÁ ▪

● ■ pointa

Poděkování



Tímto bych chtěla poděkovat všem, bez kterých by tato kniha nemohla vyjít na svět.

V první řadě musím svůj upřímný vděk věnovat svému tátovi, který mě v celém procesu vydání knihy plně podporoval, dále prarodičům, mamce, bratranci a bratrovi.

Zvláštní dík patří i paní Opekarové, která mě přivedla k lásce k literatuře, Karlu Kantorovi, velkému uměleckému příznivci, Dominikovi, bez jehož srdečné pomoci by kniha nemusela spatřit světlo, Matějovi žijícímu v Dánsku a mnoha dalším.

Dále mým přátelům, kteří nežijí v České republice a neovládají češtinu, ale ani tak si nenechali předprodej ujít.

Jsem vděčná všem, kteří si mou knihu v předprodeji zakoupili a doufám, že vám ukáže jiné pojetí lidské duše.

Duševní potrat



Víte vůbec, jak moc bolí duševní potrat?
Přijít ze sekundy na setinku o vnitřní domov,
dokonce i se sklepem,
kde byl můj syn vychováván,
kvetl za černého deště rudými pomněnkami.
Jak moc mě jen pálí hrudník
a třesou se mi stále žebra zoufalstvím,
když mi ho vzala velká voda.
Když nebyl schopen vynořit hlavu z krvavého víru,
Jenž mé,
kdy jediné dítě,
stahoval pryč od své matky,
která by pro něj umřela.
Vždyť ona i umřela.
To já jsem zesnula trýzní po svém kvítku euforie.
Už nikdy
tě hladit po spálených vláskách
Od nikdy nedoklepaného popelu.
Beznaděj.
Vypiji vlastní krev,
Jen aby mému dítětu bylo lehčeji,
Než se Smrtkou
Na nekonečném bále.

*Duševní potrat nás upálí spolu,
ale my zůstaneme.*

Zasnuby se Smutkem

■ ■ ■

Zasnoubila jsem se se Smutkem,
protože se jevil nešťastným jako mé oči.

Inu,
spolu pláčeme po nocích,
dnech,
večerech,
ránech.

Jeden bez druhého nedáme už ani ránu.

Vaříme si mošt euforie.

Prozradím tedy složení:

jedna hořkosladká vzpomínka,

dvě kapky serotoninu,

půl lžičky pomněnkových slz,

lavor krve milovaného (jen pro odvážné romantiky).

Míchat s otevřeným srdcem a vypít s polibkem empatie.

Nejsem kanibalem,

Ačkoli užívám krevní tekutiny mé

(Jen mé)

Polovinky (nemám na mysli Smutka a ne,

toto není podvod).

Věř –

Není potřeba živého těla, pokud je naživu duše.

Toto prohlašuji víc než farizejsky!



Deera smrti



Kde je ten nejnebezpečnější jed
potřebuji ho vypít
poslední kapičku vsáknout do své krve
kde je štěstí?
nebo si mám vyrvat duši?
kudlou či nožem ostřejší než rány,
které jsou mi tak nepopsatelně hluboko vryté v srdci
v srdci,
které sténá
pláče
křičí
ať ten nekonečný zpěv sténajících sirén skončí
rve mi to duši
vraždím bílé holubice
prahnu si jejich rudou tekutinou vybarvit
ty nešťastné zdi mé pustoty
Sežrat jejich nevinná těla
zničit svoje tělo
rozervat ho kousek po kousku
Dívat se té podlé hnilobě do očí
tam v zrcadle
Vidět, jak její oči zhasínají
dostanu se do světa radosti
poplavu v moři euforie
JEN zatesat své srdce do stromu melancholie
dovol mi si svázat svými temnými vlasy střeva
dovol mi si zaplnit plíce plynem
dovol mi si vydlabat mozek a předhodit ho prasatům